

סנפיל קורבן לרצח מיקרי, ללא מיניע ברוד

„חבל לי רק על דבר אחד. יש לי שני ילדים, שלא יודעים עדיין שאבא שלהם נרצח. אבל חבל לי שלא הייתי בהריון כשהוא נרצח. היה יכול להיות לי עכשיו ילד שיזכיר לי אותו.”

לדברי בני מיספחו של טרומפלדור, הוא שירת בשרות-החובה בחיל-הקשר ברמת-הגולן. „הוא היה חייל כמו כל חייל חילים.” סיפר אביו, יצחק, פועל בפרדס. „היה רב”ט. שלוש פעמים עמד בני לפני המוות, ולא מת. בצבא היתה לו תאונה קשה, הוא שבר את הלסת, ויצא חי. בפעם אחרת נפל לתהום, כולם חשבו שהוא מת, אבל הוא יצא חי. בפעם השלישית עלה על מוקש ויצא חי. אבל בפעם הרביעית לא עזר לו אלוהים.”

נרצח טרומפלדור ויצחק רצח במגרד-סיידים

„אולי היה

מסומם”

אמו שגל טרומפלדור שמעה כי בנה נרצח באחת בלילה. „באו אלי שני אנשים, ושאלו איפה טרומפלדור. הרגשתי ישר שהוא כבר לא בחיים. הבן שלי משה הלך לזהות את הגופה. הוא נתן כבוד לדוד שלי, שייכנס ראשון. לטרומפלדור יש רק אח אחד ושתי אחיות. הבת שלי, בת 24, צריכה להתחתן בעוד חודש. אולי נדחה את החתונה.”

האם, לולו, היא אשה עצורה. אין היא מראה את רגשותיה כלפי חוץ. „יש לי כוח סבל.” היא אומרת, „לפני 14 שנים קיר בלתי התמוטטות-עצבים בגלל הבת השנייה שלי, שחלתה קשה. עד היום אני סובלת, אבל אני לא אוהבת להכאיב לאף אחד, מספיק מה שעובר עלי. הוא לא היה פחדן, הבן שלי. אף פעם לא דיבר על המוות. הוא היה אדיש למוות. למרות מה

שם. אנחנו רוצים שיתנו לנו להרוג את הרוצחים של בעלי בעצמנו. אני בעצמי רוצה להוריד להם כל חלק מהגוף לחוד. קודם אתלוש להם את הידיים, אחר-כך את האזניים ואת העיניים, לאט-לאט אהרוג אותם, ושלא יקברו אותם. לבעלי אמנם יש מצבה, אבל לרוצחים שלו אני לא רוצה שיהיה כלום, שיתנו אותם מאכל לכלבים.

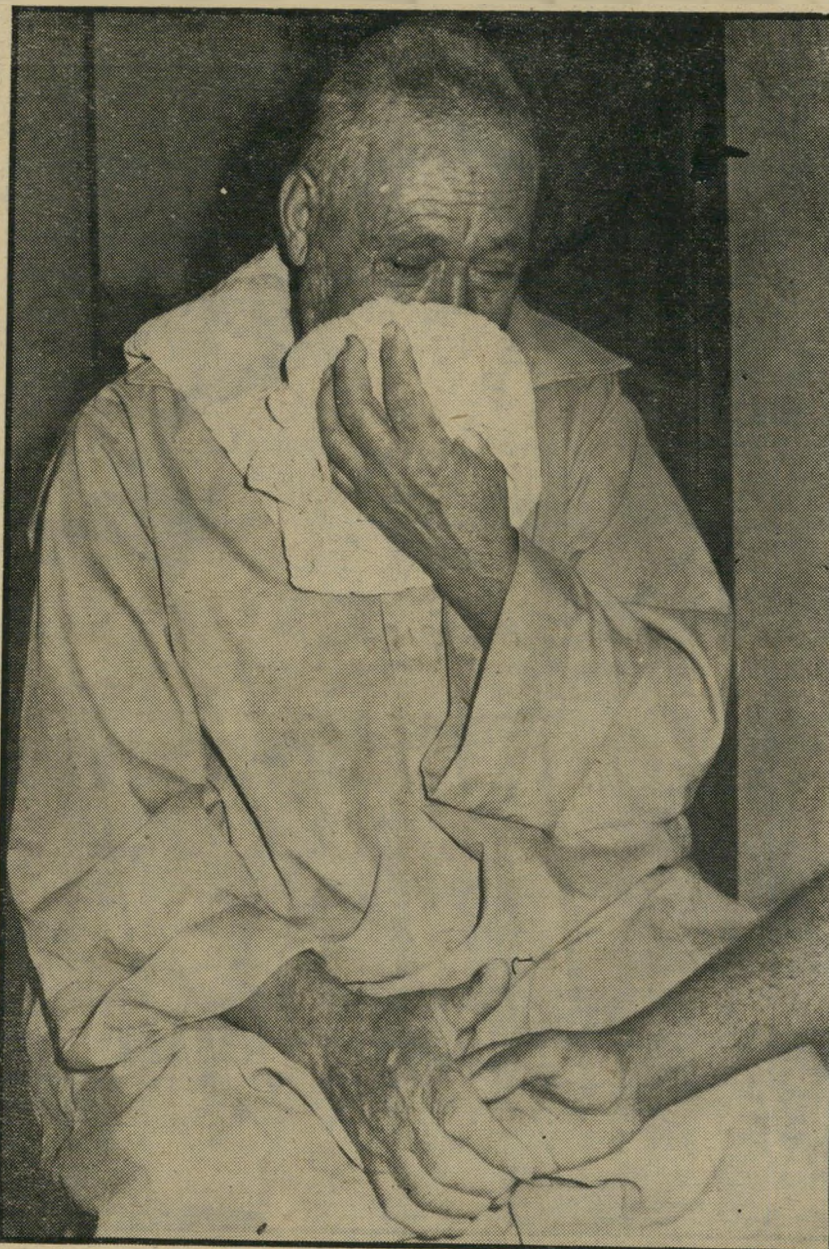
חשוד-ברצח מנצור „האח שלי רוצח”

שעבר עליו. הוא היה חזק. אני לא מבינה איך הם הצליחו לגמור עליו.” בכפר לקיליה מסתגרים בני מישי פחות הרוצחים בבתיהם. אין הם מעיי זים לצאת, בגלל הבושה ובגלל חשש לנקמת-דם. שתי המישפחות גרות זו מול זו, אכרם ומוסא היו חברים עוד מגיל רך. למוסא יש עוד חמישה אחים וחמש אחיות, חלקם נשואים ומטופלים בילדים. רק אביו הזקן של מוסא, סאלח, יוצא החוצה, בחברת נכדיו הרבים, האב, בן ה-62 אדוק בדתו, לבוש בג'אלביה ירק-רקה, אינו מגולח ומתפלל כל היום. „אני לא מבין איך הבן שלי יכול היה לעשות דבר כזה.” הוא מקונן כל הזמן. „מאז המיקרה אני לא ישן. אני צם בגלל הרמאדאן. אני לא רוצה לדבר עם אף אחד.”

„מגיל קטן היו לי בעיות עם מוסא. אף אחד מהאחים שלו לא התנהג ככה. הוא לא רצה ללמוד, היה בורח מהבית וחוזר אחרי שבו. לא ידענו איפה הוא נמצא. למד עד כיתה ו'ו, ואחר-כך ביקש ממני לצאת לעבוד. לא הייתי מרוצה, אבל הסכמתי. „הוא התחיל לעבוד כרצף, ארבע שנים עבד עם היהודים, והיה איתם ביחסים טובים. היה עובד כל יום מחמש בבוקר

והחזר בשלוש כזהיים. היה מביא לנו את כל המשכורת שלו. כימעט לא היה יוצא, רק לפעמים לבית-קפה. „כשגדל לא היה עושה בעיות, היה דוגר רי עם כל האנשים, הלך ישר, רצה אפילו להתחתן, לבנות בית ולגור כאן, לידי, ופיתאום עשה את המישפחה הזאת. „אני לא מבין את זה. הוא לא יכול לפגוע אפילו בזבוב. איך הוא עשה לי את זה? אולי היה מסומם, אולי הסתובב לו הראש?”

„הלכתי לחפש את מוסא, ולקחתי אותו (המשך בעמוד 44)

אביו של חאג' יוסוף „הבן שלי עבד עם יהודים”